# ΕΠΙΤΡΟΠΗ

## ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**της 12ης Ιουλίου 1995**

**για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής της απόφασης του Συμβουλίου της 93/588/ΕΟΚ σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα άμεσης φορολογίας**

(95/279/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 93/588/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της επαγγελματικής κατάρτισης υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένη με θέματα έμμεσης φορολογίας (Matthaeus-Tax) [1],

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο γ) της εν λόγω απόφασης, η Επιτροπή καλείται να θεσπίσει κοινά προγράμματα κατάρτισης για τους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας·

ότι τα εν λόγω προγράμματα είναι απαραίτητα προκειμένου να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι στόχοι του προγράμματος Matthaeus-Tax και ιδίως η εξασφάλιση της καλύτερης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.

ότι τα εν λόγω κοινά προγράμματα έχουν καταστεί απαραίτητα λόγω της ποικιλίας της εκπαίδευσης που παρέχεται στις σχολές για θέματα φορολογίας των κρατών μελών·

ότι τα εν λόγω προγράμματα συνιστούν κατάλληλο μέσο που θα επιτρέψει την παροχή συγκρίσιμου επιπέδου κατάρτισης στους υπαλλήλους σε όλη την Κοινότητα·

ότι είναι απαραίτητο να θεσπισθεί κατά προτεραιότητα ένα κοινό πρόγραμμα για υπαλλήλους σε στάδιο αρχικής κατάρτισης·

ότι το εν λόγω πρόγραμμα πρέπει να αφορά το σύνολο των φορολογικών θεμάτων·

ότι το εν λόγω πρόγραμμα πρέπει να δώσει έμφαση στη μελέτη των κοινοτικών οργάνων και των βάσεών τους δεδομένου ότι οι υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας καλούνται όλο και περισσότερο να εμπεδώσουν τα παραπάνω συστατικά κοινοτικά στοιχεία·

ότι ορισμένες διεθνείς συμβάσεις αποτελούν σημαντική πηγή του κοινοτικού δικαίου και ότι οι υπάλληλοι που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας οφείλουν να γνωρίσουν τις διατάξεις που περιέχονται στις εν λόγω συμβάσεις και τις επιπτώσεις τους στο κοινοτικό δίκαιο·

ότι το εν λόγω κοινό πρόγραμμα θα αποτελέσει στοιχείο ενοποίησης της παρεχόμενης εκπαίδευσης σε θέματα έμμεσης φορολογίας στην Κοινότητα και θα συμβάλει στη μεγαλύτερη συνειδητοποίηση, εκ μέρους των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας, της όλο και περισσότερο κοινοτικής διάστασης που αποκτά το έργο τους·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της επιτροπής Matthaeus-Tax,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

*Άρθρο 1*

Στο πλαίσιο των σχολών για θέματα έμμεσης φορολογίας των κρατών μελών θεσπίζεται κοινό πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης, το οποίο στο εξής αποκαλείται «κοινό πρόγραμμα» που απευθύνεται στους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμέοι με θέματα έμμεσης φορολογίας, το περιεχόμενο του οποίου καθορίζεταιστο παράρτημα.

*Άρθρο 2*

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης νοείται ως:

1. *σχολή για θέματα έμμεσης φορολογίας:* κάθε ίδρυμα ή τμήμα που παρέχει επαγγελματική κατάρτιση στους υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας,
2. *υπάλληλοι σε στάδιο αρχικής κατάρτισης:* τόσο οι υπάλληλοι που βρίσκονται στην αρχή της σταδιοδρομίας τους ή προάγονται σε άλλο βαθμό, όσο και οι ήδη εν ενεργεία υπάλληλοι, η προϋπηρεσία των οποίων στη σχετική διοικητική αρχή δεν υπερβαίνει τα 5 έτη.

[1] ΕΕ αριθ. L 280 της 13. 11. 1993, σ. 27.

*Άρθρο 3*

Το κοινό πρόγραμμα απευθύνεται στους αρμόδιους για θέματα έμμεσης φορολογίας υπαλλήλους που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, ανεξάρτητα από τον τόπο άσκησης των καθηκόντων τους.

*Άρθρο 4*

1. Το κοινό πρόγραμμα απευθύνεται σε όλους τους υπαλλήλους που βρίσκονται σε στάδιο αρχικής κατάρτισης.

2. Σε ό,τι αφορά τους υπαλλήλους που έχουν ολοκληρώσει την αρχική κατάρτιση, οι εθνικές διοικήσεις θα διοργανώσουν σεμινάρια συνεχούς κατάρτισης με αντικείμενο το κοινό πρόγραμμα κατάρτισης, στο μέτρο που τα εν λόγω σεμινάρια κριθούν απαραίτητα.

*Άρθρο 5*

Η εφαρμογή του κοινού προγράμματος πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός της περιόδου που αντιστοιχεί στη διάρκεια της αρχικής κατάρτισης σε κάθε εθνική διοίκηση για την έμμεση φορολογία.

Σε περίπτωση που οι διοικήσεις για την έμμεση φορολογία δεν παρέχουν επί του παρόντος αρχική κατάρτιση, η περίοδος αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τρία έτη.

*Άρθρο 6*

Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή διατάξεις που εκδίδει και τις λεπτομέρειες εφαρμογής που υιοθετεί για την εφαρμογή του κοινού προγράμματος.

*Άρθρο 7*

Η εφαρμογή του κοινού προγράμματος δεν αποτελεί εμπόδιο για την εφαρμογή συμπληρωματικών εθνικών προγραμμάτων στις σχολές για θέματα έμμεσης φορολογίας.

*Άρθρο 8*

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το κοινό πρόγραμμα από την 1η Ιουνίου 1995.

*Άρθρο 9*

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Ιουλίου 1995.

*Για την Επιτροπή*

Mario MONTI

*Μέλος της Επιτροπής*

*ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ*

**ΚΟΙΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΦΟΡΤΙΣΜΕΝΟΙ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ ΕΜΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΤΑΔΙΟ ΑΡΧΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ**

*Εισαγωγικό σημείωμα*

Το παρακάτω κοινό πρόγραμμα κατάρτισης δεν αποσκοπεί στην εξαντλητική περιγραφή της παρεχόμενης εκπαίδευσης στο πλαίσιο του εν λόγω προγράμματος.

Στόχος του είναι να δώσει στους υπαλλήλους των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένοι με θέματα έμμεσης φορολογίας τη βάση της κοινής κατάρτισης που είναι απαραίτητη για την καλή κατανόηση της αποστολής τους για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

I. **Οι Ευρωπαϊκές Κοινότητες**

— Νομικές βάσεις: η συνθήκη του Παρισού (ΕΚΑΧ) και η συνθήκη της Ρώμης (Ευρατόμ, ΕΚ) όπως τροποποιήθηκε από την Ενιαία Πράξη και τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση

— Τα κοινοτικά όργανα και η λειτουργία τους

  — Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
  — Το Συμβούλιο
  — Η Επιτροπή
  — Το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο
  — Το Ελεγκτικό Συνέδριο

— Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (άρθρο Δ της Ενιαίας Πράξης)

— Οι οργανισμοί ελέγχου συμβουλευτικού χαρακτήρα

  — Η επιτροπή των περιφερειών
  — Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

— Οι ίδιοι πόροι της Κοινότητας

  — Οι δασμοί
  — Οι γεωργικές εισφορές
  — Ο ίδιος πόρος ΦΠΑ
  — Ο συμπληρωματικός ίδιος πόρος που βασίζεται στο ποσό του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος των κρατών μελών

II. **Οι βάσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας**

— Η τελωνειακή ένωση

— Η εσωτερική αγορά

  — Η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων
  — Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων
  — Η ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων
  — Η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών

— Οι κοινές πολιτικές και ιδιαίτερα

  — Η εμπορική πολιτική
  — Η γεωργική πολιτική
  — Η αλιευτική πολιτική
  — Η πολιτική μεταφορών

III. **Οι πηγές του κοινοτικού δικαίου**

— Οι εσωτερικές πηγές

  — Οι συνθήκες
  — Το παράγωγο δίκαιο
  — Η νομολογία του Δικαστηρίου

— Το διεθνές δίκαιο

  — Οι διεθνείς συνθήκες στις οποίες η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι συμβαλλόμενο μέρος και οι συνθήκες που έχει συνάψει η Κοινότητα
  — Οι συνθήκες που έχουν συνάψει τα κράτη μέλη

IV. **Το κοινοτικό δίκαιο σε θέματα έμμεσης φορολογίας**

1. Το νομικό πλαίσιο: συνθήκη, οδηγίες και κανονισμοί, εθνικές διατάξεις (μεταφορά στο εθνικό δίκαιο)
2. Οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης (1)
   α) Προσδιορισμός και ιστορικό της εναρμόνισης των ειδικών φόρων κατανάλωσης
   β) Γενικές διατάξεις
      — πεδίο εφαρμογής (υλικό και εδαφικό)
      — γεννεσιουργός αιτία
      — το απαιτητό του φόρου
      — καθεστώς αναστολής και κατηγορίες που αφορά: φορολογική αποθήκη, εγκεκριμένος αποθηκευτής, εγγεγραμμένος επαγγελματίας, μη εγγεγραμμένος επαγγελματίας, φορολογικός εκπρόσωπος.
   γ) Κυκλοφορία σε καθεστώς αναστολής
      — υποχρέωση της εγγύησης
      — διοικητικό και συνοδευτικό έγγραφο
      — προϊόντα που προμηθεύονται οι ιδιώτες
      — πωλήσεις εξ αποστάσεως
      — κυκλοφορία μέσω των χωρών ΕΖΕΣ
      — παρατυπίες και παραβάσεις
      — επιστροφές και εξαιρέσεις.
   δ) Διαρθρώσεις και συντελεστές των διαφόρων κατηγοριών προϊόντων που υπόκεινται σε φόρους
      — βιομηχανοποιημένα καπνά
      — πετρελαιοειδή
      — αλκοόλη και αλκοολούχα ποτά.
3. Ο ΦΠΑ (2)
   α) Ιστορικό και χαρακτηριστικά του ΦΠΑ
   β) Γενικές αρχές του ΦΠΑ
      — Πεδίο εφαρμογής
      — Εδαφικότητα
      — Υποκείμενοι στο φόρο
      — Φορολογητέες πράξεις
      — Γεννεσιουργός αιτία και απαιτητό του φόρου
      — Βάση επιβολής του φόρου
      — Συντελεστές
      — Απαλλαγές
      — Εκπτώσεις
      — Υποκείμενοι στο φόρο
      — Υποχρεώσεις των υποκειμένων στο φόρο
      — Ειδικά καθεστώτα
   γ) Εφαρμογή των παραπάνω κανόνων στις
      — Εσωτερικές πράξεις
      — Πράξεις μεταξύ των κρατών μελών
      — Πράξεις με τρίτες χώρες.
4. Διοικητική συνεργασία και αμοιβαία συνδρομή μεταξύ των φορολογικών αρχών των κρατών μελών
   α) Οδηγία περί αμοιβαίας συνδρομής 77/799/ΕΟΚ
   β) Κανονισμός για τη διοικητική συνεργασία 218/92/ΕΟΚ
   γ) Οδηγία περί της αμοιβαίας συνδρομής για την είσπραξη απαιτήσεων 76/308/ΕΟΚ.

---

(1) Για τα κράτη μέλη στα οποία οι διοικητικές διαρθρώσεις διαχωρίζουν τον τομέα των ειδικών φόρων κατανάλωσης από εκείνο του ΦΠΑ η διδασκαλία αυτού του θέματος είναι προαιρετική για τη διοίκηση του ΦΠΑ.

(2) Για τα κράτη μέλη στα οποία οι διοικητικές διαρθρώσεις διαχωρίζουν τον τομέα του ΦΠΑ από εκείνο των ειδικών φόρων κατανάλωσης η διδασκαλία αυτού του θέματος είναι προαιρετική για τη διοίκηση των ΕΦΚ.